

UZASADNIENIE

Fundacja Olsztyński Laur Sportowy wystąpiła z wnioskiem o upamiętnienie olsztyńskich mistrzów sportu, wybitnych trenerów, działaczy sportowych i osób działających na rzecz rozwoju olsztyńskiego sportu, w Alei Sław Olsztyńskiego Sportu, zlokalizowanej na terenie Centrum Rekreacyjno-Sportowego Ukiel w Olsztynie, w sąsiedztwie budynku Kapitanatu (działka nr 25/8 obr. 35). Powołana przez Fundację Kapituła dokonała wyboru sportowców, którzy zostaną uhonorowani okolicznościowymi tablicami w Alei Sław Olsztyńskiego Sportu w 2025 roku i są to:

Sylwester Czereszewski - polski piłkarz występujący na pozycji napastnika, reprezentant Polski. Karierę piłkarską rozpoczynał w zespole Korony Klewki, skąd wiosną 1989 roku przeszedł do Stomilu Olsztyn. W klubie tym występował do jesieni 1997 roku, z małą przerwą na grę w Gwardii Szczytno jesienią 1992 roku. W roku 1994 awansował ze Stomilem do pierwszej ligi i miał w tym sukcesie ogromny udział. W ekstraklasie zadebiutował w meczu z Zagłębiem Lubin, zaś pierwszą bramkę w najwyższej klasie zdobył w spotkaniu z Wartą Poznań. W barwach Stomilu rozegrał w ekstraklasie 84 spotkania, w których strzelił 17 bramek. Swoją grą zwrócił uwagę działaczy Legii Warszawa, którzy sprowadzili go na Łazienkowską w przerwie zimowej sezonu 1996/1997.

W Legii występował do 2002 roku, z małą przerwą na eskapadę do Chin. Zdobył Mistrzostwo Polski w 2002 roku, Puchar Polski w 1997 roku, Puchar Ligi w 2002 roku, Superpuchar Polski w 1998 roku, a także koronę króla strzelców w sezonie 1997/1998. W barwach stołecznego klubu rozegrał w pierwszej lidze 116 spotkań, strzelił 45 bramek. Grał ponadto w Lechu Poznań, Górniku Łęczna i Odrze Wodzisław. W reprezentacji Polski rozegrał 23 mecze i strzelił 4 bramki. Debiutował w zwycięskim spotkaniu z Azerbejdżanem 12 października 1994 roku w Mielcu. Najlepszy mecz rozegrał w 1988 roku przeciwko Bułgarii w Burgas, strzelając 2 bramki w wygranym 3:0 meczu eliminacji do Mistrzostw Europy. W 1994 roku w plebiscycie tygodnika Piłka Nożna został uznany za Odkrycie Roku. W 2008 założył własną szkółkę piłkarską Czereś Sport Olsztyn.

Jerzy Dunajski - czołowy polski kanadyjkarz lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Mistrz Polski, olimpijczyk z Moskwy 1980. Absolwent Akademii Rolniczo- Technicznej w Olsztynie. Dyplom inżyniera technologii budowy maszyn otrzymał w 1986 roku.

Rozpoczął treningi w 1971 roku w Olsztyńskim Klubie Sportowym w okresie największego rozkwitu sekcji kajakowej. W klubie tym pozostał do zakończenia kariery w kraju w 1983 roku po czym wyemigrował do Niemiec. Jego trenerem był Waław Sklinsmont, wychowawca wielu znakomitych kanadyjkarzy. Mimo ogromnej konkurencji w kraju cały czas utrzymywał się w czołówce, zarówno w kategoriach młodzieżowych, jak i seniorów. Dwukrotnie był brązowym medalistą mistrzostw Europy juniorów, wielokrotnie medalistą mistrzostw Polski. Był również złotym medalistą w konkurencjach c-1 w 1979 roku i c-2 na 500 metrów w 1978 roku.. Zakwalifikował się do ekipy na Igrzyska Olimpijskie w Moskwie (1980), gdzie z Markiem Wisłą zajął czwarte miejsce w finałowym wyścigu na 500 m. Ponadto finalistą mistrzostw świata: w 1977 roku w Sofii - 6 miejsce w c-2 500 m, w 1978 roku w Belgradzie: 4 miejsce w c-2 500 m, w 1982 roku w Belgradzie: 4 miejsce w c-2 500 m. Po zakończeniu czynnej kariery startował jeszcze w wyścigach weteranów zaangażował się również w regaty Smoczyc Łodzi będąc zarówno uczestnikiem jak i propagatorem tej dyscypliny sportu.

Andrzej Grygołowicz - zasłużony trener siatkówki, od ponad pół wieku związany z AZS Olsztyn, współtwórca największych sukcesów tego klubu. Przygodę ze sportem rozpoczął w Poznaniu w 1949 r. W czasie nauki w szkole średniej zetknął się z Hubertem Jerzym Wagnerem, który uczęszczał do sąsiedniego liceum. Później spotykali się już jako trenerzy Legii Warszawa i AZS-u Olsztyn. W 1964 r. ukończył Wyższą Szkołę Rolniczą w Olsztynie. W czasie studiów związał się z siatkówką w AZS Olsztyn i to trwały długie lata z wyjątkiem epizodu we Francji 1985-1988 i krótkich krajowych kontraktów z Morzem Szczecin i Avią Świdnik, którą wprowadził do I ligi. Związany z uczelnią kortowską podjął pracę na Akademii Rolniczo-Technicznej. Pracę dydaktyczno-naukową łączył z występami w drużynie AZS, a następnie pracą trenerską. W 1977 r. ukończył studia na krakowskiej Akademii Wychowania Fizycznego, uzyskując dyplom trenera. Kształcąc się dalej w tym kierunku uzyskał klasę mistrzowską. Z zespołem I ligi siatkówki związany był od 1974 jako drugi trener, zdobywając w tym czasie dwukrotnie Mistrzostwo Polski, dwukrotnie wicemistrzostwo, raz brązowy medal oraz wicemistrzostwo Europy w Klubowym Pucharze Zdobywców Pucharów. (1978). W 1990 roku został pierwszym trenerem siatkarzy AZS Olsztyn. Zdobył dwukrotnie mistrzostwo Polski i Puchar Polski (1991, 1992) oraz wicemistrzostwo Polski (1993). Prowadził też w Kortowie drużynę uniwersytecką, która zdobywała medale w popularnych AMP-ach. Akademicka reprezentacja Polski oparta na zawodnikach AZS Olsztyn wywalczyła w 1991 złoty medal na Uniwersjadzie w Sheffield, zaś w 1993 srebrny. Wielu trenowanych przez Andrzeja Grygołowicza zawodników było olimpijczykami, członkami kadry narodowej i uniwersjadowej. Po przejściu na emeryturę w 2005 r. pracował z siatkarzami AZS Olsztyn, zdobywając w 2007 roku mistrzostwo Polski juniorów.

Andrzej Iwaniak - urodził się 16 września 1956 roku w Lublinie. Do Olsztyna trafił w 1976 roku, głównie za namową starszego brata, znakomitego siatkarza AZS Olsztyn Stanisława, który zdobywał medale mistrzostw Polski, a w 1972 roku jako zawodnik kortowskiego klubu brał udział w Igrzyskach Olimpijskich w Monachium. Rozpoczął studia na Akademii Rolniczo-Technicznej na siatkarskim wydziale Technologii Żywności i z kortowską uczelnią związał się na dobre. Od 1981 roku był kolejno: asystentem, adiunktem i wykładowcą. Pracował w Kortowie 40 lat. Równolegle uprawiał siatkówkę dla osób niepełnosprawnych (konsekwencja przebytego polio). Najpierw grał w Starcie Olsztyn, a potem z IKS Atak Elbląg, gdzie zebrali się najlepsi zawodnicy w regionie. Zdobywał medale krajowych mistrzostw i Pucharu Polski, ale brakowało sukcesów międzynarodowych. Dopiero w połowie lat osiemdziesiątych biało-czerwoni zaczęli się liczyć w Europie i na świecie. Medalowy dorobek Andrzeja Iwaniaka jest imponujący. Startował w czterech Paraolimpiadach. W trzech stanął na podium. Będąc kapitanem zespołu zdobył brąz w 1988 roku w Seulu, srebro w 1992 roku w Barcelonie i brąz w 1996 roku w Atlancie. W kolejnym turnieju w Sydney w 2000 roku Polacy zajęli piąte miejsce. Czterokrotnie stawał na najwyższym stopniu podium mistrzostw świata. Jako debiutant w roli rozgrywającego w 1986 roku w Izraelu, w 1994 roku w Niemczech, w 1998 roku w Olsztynie, w 2002 roku w Wiśle. Zdobył złoty i dwa srebrne krążki w Mistrzostwach Europy.

Janusz Porycki - działacz sportowy, dziennikarz specjalizujący się w historii sportu na Warmii i Mazurach. Wybitnym zawodnikiem nie został, ale posmakował sportu i w innych rolach tej dziedziny życia sprawdził się doskonale. Związał się z OKS-em Olsztyn od 1959 do 1993 roku z 10 letnią przerwą. Przez 8 lat był wiceprezesem olsztyńskiego Startu. Z jego inicjatywy i przy zaangażowaniu powstała sala przy ul. Pana Tadeusza.

Był prezesem okręgowych związków: kolarskiego, tenisa stołowego i koszykówki, przez trzy kadencje wiceprezesem Okręgowego Związku Piłki Nożnej. Kierował Towarzystwem Gimnastyczno-Sportowym Olsztyn. Przez pięć kadencji był członkiem zarządu Warmińsko-Mazurskiej Federacji Sportu. Zaangażowany w odbudowę olsztyńskiego Stadionu Leśnego. Kontakty z mediami nawiązał, będąc jeszcze uczniem szkoły średniej, współpracując z Gazetą Olsztyńską. Pracę zawodową dziennikarza rozpoczął w 1969 r. w dwutygodniku „Kormoran”. Etatowo związał się z Gazetą Olsztyńską w 1971 roku. W latach 70. był także korespondentem "Sportu" i "Przeglądu Sportowego", a następnie "Tempa". Od 1982 do 1993 roku kierował działem sportowym Gazety Olsztyńskiej. W 1993 roku powierzono mu funkcję organizatora i kierownika działu sportowego Dziennika Pojezierza gdzie pracował do likwidacji tytułu w 1999 roku. Wówczas stał się właścicielem Agencji Wydawniczo-Promocyjnej POR-PRESS. W 2001 założył miesięcznik "Wa-Ma Sport", przemianowany następnie na "Sport i Turystyka Warmii i Mazur". Współpracował z magazynem motoryzacyjnym "Auto Sukces". Był twórcą pięknych wydań albumowych Panoramy Sportu na Warmii i Mazurach i Olsztyna, które w formie roczników zawierały najważniejsze wydarzenia oraz teksty publicystyczne o kulturze fizycznej w regionie.

Marian Tadeusz Rapacki - trener kajakarstwa, działacz sportowy, twórca i wieloletni kierownik Olsztyńskiego Klubu Olimpijczyka i Olsztyńskiego Muzeum Sportu, honorowy obywatel Olsztyna. Po maturze uczył się w szkole podchorążych, plany studiów w Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego w Warszawie zniweczyła wojna. Uczestniczył w kampanii wrześniowej, następnie w partyzantce, był związany z Armią Krajową. Pod koniec wojny jako żołnierz Wojska Polskiego trafił do Olsztyna. Skierowano go do pracy w Urzędzie Wychowania Fizycznego i Przynależenia Wojskowego. Otrzymał zadanie zorganizowania ruchu sportowego. Tworzył potencjał sportów wodnych na Warmii i Mazurach. W 1955 r. został trenerem reprezentacji młodzieżowej Polski w kajakarstwie, następnie drugim trenerem kadry seniorskiej, a podczas Igrzysk w Tokio w 1964 roku prowadził reprezentację w regatach olimpijskich. W tym okresie był członkiem zarządu Polskiego Związku Kajakowego i przewodniczącym Rady Trenerów. W latach 1961-1976 budował potęgę Olsztyńskiego Klubu Sportowego, później Stomilu Olsztyn. Jako trener klasy mistrzowskiej i szef sekcji zajmował się bezpośrednim szkoleniem zawodników. Wychował około 150 medalistów mistrzostw Polski, mistrzostw Europy, mistrzostw świata. Spod jego ręki wyszli tej klasy zawodnicy, a później trenerzy, co Waław Sklinsmont, Kazimierz Nikin, (wicemistrz świata w k-1 10 000 m,) czy Andrzej Gronowicz (wicemistrz olimpijski z Montrealu w 1976 r. w wyścigu na 500 m w kanadyjkach dwójkach. Po przejściu na emeryturę zorganizował Wojewódzki Klub Olimpijczyka i Olsztyńskie Muzeum Sportu. Zbierał eksponaty i kompletował dokumentację, a przede wszystkim propagował wśród młodzieży ideę olimpijską poprzez spotkania ze znanymi sportowcami, prelekcje, filmy. Sędzia klasy związkowej, pierwszy absolwent Szkoły Trenerskiej przy we Wrocławiu ze specjalizacją kajakarstwo, wioślarstwo i żeglarstwo.

Wnioskodawca dołączył do wniosku niezbędne dokumenty: uzasadnienie w zakresie celowości upamiętnienia olsztyńskich sportowców, opinię Instytutu Pamięci Narodowej, Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w osobie Dyrektora Biura Upamiętnienia Walk i Męczeństwa oraz załącznik graficzny. Warunek uzyskania zgody właściciela terenu wypełniony jest poprzez zgodę wyrażoną na utworzenie Alei Sław Olsztyńskiego Sportu zlokalizowanej na terenie CRS Ukiel w Olsztynie na dz.nr 35-25/8 uchwałą Rady Miasta

Olsztyna Nr XXXIV/571/21 z dnia 26 maja 2021 roku. Kompletny wniosek przedstawiono do zaopiniowania zespołowi ds. opiniowania projektów pomników i tablic pamiątkowych planowanych do umieszczenia na terenie Olsztyna, który uzyskał jego pozytywną opinię.